

INFORMACJE O ZESPOLE INTERDYSCYPLINARNYM W WILCZĘTACH

Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Wilczętach został powołany na mocy:

- Zarządzenie Nr 31/2011 Wójta Gminy Wilczęta z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie powołania Zespołu Interdyscyplinarnego
- Uchwały Nr VI/48/2011 z dnia 27 maja 2011r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Wilczętach oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania
- Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz.U. 2005 nr 180 poz. 1493 ze zmianami)

<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20051801493+2010%2408%2401&min=1>

Skład Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Wilczętach:

1. **Bartłomiej Kazimierzuk** – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wilczętach
2. **Ewa Smolarek** - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wilczętach
3. **Teresa Niska** - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wilczętach
4. **Danuta Królikiewicz** - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wilczętach
5. **Grażyna Moldawiak** – Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Wilczętach
6. **Krzysztof Stodulski** – Kierownik Posterunku Policji w Wilczęta
7. **Dawid Zieliński** – dzielnicowy Gminy Wilczęta
8. **Elżbieta Godz** – Medyk - Zakład Opieki Zdrowotnej działający na terenie Wilcząt
9. **Edyta Karpińska** – Stowarzyszenie PASARGA
10. **Honorata Szturo - Rutkowska** – Kuratorska Służba Sądowa Sądu Rejonowego w Braniewie
11. **Wanda Ciszewska** – Gminna Biblioteka Publiczna

Przewodniczącym Zespołu Interdyscyplinarnego w Wilczętach jest starszy pracownik socjalny Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wilczętach Pan Bartłomiej Kazimierzuk, z którym można się skontaktować dzwoniąc na numer **(55) 248 75 29**.

Zespół Interdyscyplinarny realizuje działania określone w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie. Zadaniem Zespołu Interdyscyplinarnego jest integrowanie i koordynowanie działań podmiotów, takich jak: jednostka organizacyjna pomocy społecznej, gminna komisja rozwiązywania problemów alkoholowych, policja, oświata, ochrona zdrowia, organizacje pozarządowe, sąd i innych podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Powyższe zadania realizowane są w szczególności przez:

- diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie,
- podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku,
- inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie,
- rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym,
- inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie i osób doświadczających przemocy.

Zespół Interdyscyplinarny tworzy Grupy Robocze, które koncentrują się na indywidualnych przypadkach w celu rozwiązania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie. W skład Grup Roboczych wchodzi przedstawiciele tych samych podmiotów i specjalności co w składzie Zespołu Interdyscyplinarnego.

Do zadań Grup Roboczych należy, w szczególności:

- opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie,
- monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy,
- dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.

Zarówno członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego jak i Grup Roboczych wykonują zadania w ramach obowiązków służbowych lub zawodowych.

Obsługę organizacyjno-techniczną Zespołu Interdyscyplinarnego zapewnia Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wilczętach.

Członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego oraz Grup Roboczych zobowiązani są do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, co poświadczają odpowiednimi oświadczeniami. Obowiązek ten rozciąga się także na okres po ustaniu członkostwa w Zespole Interdyscyplinarnym oraz w Grupach Roboczych.

Podejmowanie jakichkolwiek interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskiej Karty” i nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie.

KĄCIK EDUKACYJNY

Znowelizowana w 2010 r. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie w art. 2 pkt 2 definiuje przemoc w rodzinie.

Przemoc w rodzinie - to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osoby najbliższej wspólnie zamieszkującej lub gospodarującej, narażające tą osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osoby dotkniętej przemocą.

Rodzaje przemocy i najczęstsze formy jakie w nich występują:

Przemoc psychiczna (obejmuje naruszenie godności osobistej), np. okazywanie braku szacunku, obrażanie, osądzanie, oskarżanie, obwinianie, szantażowanie, poniżanie w obecności innych osób, wyśmiewanie, szydzenie, wyzywanie, kontrolowanie i ograniczanie kontaktu z bliskimi, ciągłe krytykowanie, oczernianie, lekceważenie, groźby itp.

Przemoc fizyczna (obejmuje naruszenie nietykalności cielesnej), np. szarpanie, popychanie, policzkowanie, wykręcanie rąk, bicie, kopanie, duszenie i inne zachowania intencjonalne powodujące uszkodzenie ciała lub niosące takie ryzyko.

Przemoc seksualna (obejmuje naruszenie intymności), np. krytykowanie zachowań seksualnych, komentowanie szczegółów anatomicznych, ocenianie sprawności seksualnej, wymuszanie obcowania płciowego, nieakceptowalnych zachowań seksualnych, seksu z osobami trzecimi, obmacywania, itp. Stosowany przymus przez sprawcę może przybrać formę użycia siły lub emocjonalnego szantażu.

Przemoc ekonomiczna (obejmuje naruszenie własności), np. niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych, niszczenie przedmiotów, demolowanie, kradzież sprzętów domowych, wspólnych rzeczy następnie ich sprzedaż bez uzgodnienia, zmuszanie do oddawania osobistych środków finansowych, zmuszanie do spłacania długów, zaciąganie pożyczek na „wspólne konto”, uniemożliwienie podjęcia pracy, itp.

Zaniedbanie (naruszenie obowiązku do opieki ze strony osób bliskich), np. pozostawianie bez opieki osoby, która z powodu niepełnosprawności, choroby wymaga wsparcia w zaspokojeniu swych podstawowych potrzeb, uniemożliwienie dostępu do miejsc pozwalających zaspokoić podstawowe potrzeby takich jak łazienka, łóżko, kuchnia, mieszkanie, itp.

Inny rodzaj zachowań, np. zmuszanie do zażywania alkoholu, narkotyków, substancji psychotropowych lub leków niezaleconych przez lekarza.

Czym charakteryzuje się przemoc?

- Przemoc ma charakter intencjonalny.
- Przemoc jest zamierzonym działaniem człowieka, ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie sobie ofiary.

Kiedy mamy do czynienia z przemocą?

- **KIEDY SIŁY SĄ NIERÓWNOMIERNE**

W relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą.
Ofiara jest słabsza a sprawca silniejszy.

- **KIEDY NARUSZANE SĄ PRAWA I DOBRA OSOBISTE**

Sprawca wykorzystuje przewagę siły narusza podstawowe prawa ofiary (np. prawo do nietykalności fizycznej, godności, szacunku itd.).

- **KIEDY SPRAWCA SWYM ZACHOWANIEM WYWOŁUJE U OFIARY CIERPIENIE I BÓL**

Sprawca naraża zdrowie i życie ofiary na poważne szkody.
Doświadczanie bólu i cierpienia sprawia, że ofiara ma mniejszą zdolność do samoobrony.

Amerykańska psycholog Leonora E. Walker badając kobiety doznające przemocy w rodzinie opisała pewne cyklicznie pojawiające się w ich związkach zdarzenia.

Na cykl przemocy składają się trzy następujące po sobie fazy:

1. Faza narastania napięcia
2. Faza ostrej przemocy
3. Faza miodowego miesiąca

Faza narastania napięcia

Tę pierwszą fazę cyklu przemocy charakteryzuje pojawienie się co raz więcej sytuacji konfliktowych oraz wyczuwalny wzrost napięcia w związku. Partner staje się drażliwy, każdy drobiazg wyprowadza go z równowagi, jest ciągle spięty i poirytowany, swoje emocje wyładowuje na partnerce: może ją poniżyć, krytykować. Sprawia wrażenie, jakby nie panował nad swoim gniewem. Każdy szczegół jest dobrym pretekstem do wszczęcia konfliktu i awantury. W tej fazie partner może więcej pić alkoholu, przyjmować narkotyki lub inne substancje odurzające.

Przykład: "Dlaczego te gazety leżą tu na stole" Ile razy mam Ci powtarzać, że nie tu jest ich miejsce! Ale ty oczywiście jest taka głupia, że nawet takiej prostej rzeczy nie potrafisz dobrze zrobić!! No tak, ale czego więcej się można spodziewać po takiej jak ty. Sprzątaj to natychmiast, bo jak nie to popamiętasz lepiej mnie nie denerwuj.

Reakcją partnerki najczęściej jest to, że za wszelką cenę stara się jakoś opanować sytuację. Zaczyna przeproszać partnera za swoje zachowanie, uspokajać go, wywiązywać się z wielką starannością ze swoich obowiązków i zachcianek partnera. Zaczyna jakoś usprawiedliwić swoje zachowania. Ciągłe zastanawia się co jeszcze może zrobić aby tylko nie doszło do wybuchy agresji, skrzywdzenie jej i dzieci. Tłumaczy sobie powody, przez które partner jest taki nerwowy, poirytowany czynnikami zewnętrznymi: miał generalnie zły dzień, to przez alkohol, miał ciężki dzień w pracy.

Przykład: "Dobrze, ale proszę Cię uspokój się już, nie krzycz. Co sobie o nas sąsiedzi pomyślą" A te gazety to ja już sprzątam! Masz rację, one nie powinny tu leżeć zagracają nam tylko stół. Ale wiesz nie miałam czasu ich posprzątać bo zajęłam się obiadem. Zobacz już ich nie ma! Przepraszam Cię, postaram się żeby na drugi raz nie kłaść ich w tym miejscu! A teraz na zgodę zrobię ci coś pysznego na obiad, to co najbardziej lubisz, ale nie gniewaj się już na mnie!

Zdarza się, że u niektórych kobiet w tej fazie pojawia się wiele dolegliwości psychosomatycznych (brak wyjaśnienia fizycznej przyczyny dolegliwości, w których tłem przypadłości są problemy psychologiczne) takich jak ból żołądka, głowy, bezsenność, zaburzenia w rytmie oddychania, ból w klatce piersiowej, utrata apetytu. Inne stają się apatyczne, przygnębione lub odwrotnie bardzo nerwowe, spięte, niespokojne. Jest to wynik narastania napięcia, które po pewnym czasie staje się nie do zniesienia.

Czasem zdarza się, że kobiety wywołują same w pewnym momencie kłótnie po to, żeby "mieć to wszystko już za sobą".

UWAGA!

Osoba doznająca przemocy w rodzinie nie ponosi odpowiedzialności za to, że partner stosuje przemoc. Odpowiedzialność za swoje zachowanie ponosi jedynie osoba, która się go dopuszcza. Często jest tak, że mimo wielu różnym staraniom osoba stosująca przemoc nie jest w pełni zadowolona z tego, co robi partnerka. Kobieta która stara się za wszelką cenę odgadnąć myśli i zachcianki partnera traci wiele czasu i energii wewnętrznej, jej potrzeby przestają się liczyć.

Faza ostrej przemocy

W tej fazie napięcie, które narastało w partnerze znajduje upust. Zachowanie jego staje się bardzo nieprzewidywalne, gwałtowne, często wpada w szał. Wybuchy gniewu mogą wywołać małe drobiazgi np. pozostawienie jakiejś rzeczy w danym miejscu, opóźnienie posiłku. Dochodzi do eksplozji zachowań agresywnych, które mogą objawiać się biciem pięściami, przedmiotami (książka, garnek, kabel itp.), kopaniem, groźenie bronią, duszeniem. Można zaobserwować również silne natężenie agresji słownej.

Kobieta ponownie stara się zrobić wszystko, żeby uspokoić partnera i ochronić siebie. Jednak bez względu na to, co robi: przeprasza, stara się uspokoić partnera, jest miła, uprzejma czy też biernie się poddaje stosowanej przemocy, nie przynosi to oczekiwanego efektu. Jego złość, frustracja narastają co raz bardziej.

Po zakończeniu wybuchu przemocy partnerka często jest w szoku. Odczuwa wstyd i przerażenie, jak również złość i bezradność, jest oszołomiona.

Skutki użytej przemocy mogą być różne, te fizyczne to m.in. podbite oko, siniaki i otarcia, wybity ząb, połamane kości, obrażenia wewnętrzne, poronienie, a nawet śmierć. Od strony psychologicznej następstwem doznawania przemocy może być apatia, depresja, a nawet samobójstwo.

UWAGA!

To osoba, która stosuje przemoc jest odpowiedzialna za swoje zachowanie. Nic nie usprawiedliwia stosowania przemocy!

Faza miodowego miesiąca

W momencie, kiedy sprawca wyładował już swoje emocje i wie, że przekroczył różne granice, zmienia się w zupełnie inną osobę. Zaczyna przepraszać partnerkę za to co zrobił, szczerze żałuje swojego

zachowania, obiecując że TO już nigdy się nie powtórzy, że nie wie zupełnie co się z nim stało, starając się znaleźć zewnętrzne wytłumaczenia dla swojego zachowania.

W tej fazie sprawca tej przemocy zaczyna okazywać skruchę, ciepło i miłość. Przynosi kwiaty, prezenty, zachowuje się tak, jakby przemoc nigdy nie miała miejsca. Dbą o ofiarę, spędza z nią czas i utrzymuje satysfakcjonujące kontakty seksualne, itp. Patrząc z zewnątrz na takie osoby można odnieść wrażenie, że są szczęśliwą, świeżo zakochaną parą.

Dzięki takiemu zachowaniu partnera kobieta zaczyna wierzyć, że jednak jej ukochany się zmienił i naprawdę niedawny akt przemocy był tylko incydentem. Spełniają się jej marzenia o cudownej miłości, odczuwa bliskość i zespolenie z partnerem. Życie we dwoje jest znowu piękne i pełne nadziei. Widzi go takiego jakiego chce go widzieć, w końcu on jest nie tylko "agresorem, lecz nieraz udowodnił, że potrafi być miły i dobry.

Jeśli wcześniej kobieta weszła na drogę prawną (złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, sprawa rozwodowa itp.) w tej fazie może się wycofać z tych działań, wierząc, że sytuacja wróciła do normy i przemoc już nie powróci.

UWAGA!

Faza miodowego miesiąca jednak mija i niebawem zatacza się krąg i znowu pojawia się faza narastania napięcia.

Ta faza cyklu przemocy ma niezwykle silny wpływ na pozostawanie osoby jej doznającej w krzywdzącym związku. To tutaj powstają złudne nadzieje, że sprawca zmieni się. Łatwo pod wpływem tego co dzieje się w tej fazie, zapomnieć o koszmarze pozostałych dwóch etapów.

Prawdziwym zagrożeniem jakie niesie ze sobą ta faza jest fakt, że przemoc w następnym cyklu jest jeszcze gwałtowniejsza.

Cykle takie mogą trwać przez wiele lat, przy czym zwykle skracają się fazy "miodowego miesiąca", wydłużają i bardziej dramatycznie przebiegają fazy narastania napięcia i gwałtownej przemocy. To co kiedyś było w fazie "miodowego miesiąca" przyjemności przekształca się w unikanie przykrości, bólu i cierpienia. Po pewnym czasie faza miodowego miesiąca zanika całkowicie i pozostają tylko dwie fazy.

Informację o cyklach przemocy opracował: Zespół Stowarzyszenia "Niebieska Linia"

Źródło opracowania: <http://www.niebieskalinia.info/index.php/przemoc-w-rodzinie/30-cykle-przemocy-w-rodzinie>

Ministerstwo Sprawiedliwości we współpracy z Ministerstwem Pracy i Polityki Społecznej wydało Informator dla osób dotkniętych przemocą w rodzinie.

Celem niniejszej publikacji jest zwiększenie świadomości obywateli i pomoc osobom doświadczającym przemocy.

W zamieszczonym poniżej informatorze znajdują Państwo opis pierwszych kroków dla zapewnienia sobie i swoim najbliższym bezpieczeństwa, informacje dotyczące znowelizowanej procedury „Niebieskie Karty”, opis podstawowych uprawnień osoby doznającej przemocy w postępowaniu karnym (przed Policją, prokuratorem oraz sądem), w postępowaniu rodzinnym w zakresie opieki nad dziećmi oraz sprawami między małżonkami (przed sądem), w postępowaniu cywilnym (przed sądem), czy też opis uprawnień w zakresie pomocy społecznej. Nadto, na końcu Informatora znajdują się wzory podstawowych pism, przydatnych osobie dotkniętej przemocą w rodzinie.

Dokumenty do pobrania:

[Informator dla osób dotkniętych przemocą w rodzinie](#)

(opracowany przez Ministerstwo Sprawiedliwości, Departament Współpracy Międzynarodowej i Praw Człowieka, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Departament Pomocy i Integracji Społecznej)

[Karta Praw Osoby Dotkniętej Przemocą w Rodzinie](#)

(opracowana przez Ministerstwo Sprawiedliwości)

Zachęcamy mieszkańców Gminy Wilczęta doświadczających przemocy ze strony osoby najbliższej do kontaktu z Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Wilczętach tel. 55 248 75 29.

Zachęcamy również do korzystania z poradnictwa Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”.

Infolinia 801 120 002

